

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla;

- 1 . Nun. Kalem ve satır satır yazdıklarına andolsun.
- 2 . Sen, Rabbinin nimetiyle bir mecnun değilsin.
- 3 . Gerçekten senin için kesintisi olmayan bir ecir vardır.
- 4 . Ve şüphesiz sen, pek büyük bir ahlak üzerindesin.
- 5 . Artık yakında göreceksin ve onlar da görecekler.
- 6 . Sizden, hanginizin 'fitneye tutulup-çıldırıldığını.'
- 7 . Elbette senin Rabbin, kimin Kendi yolundan şaşırıp-saptığını daha iyi bilendir; ve kimin hidayete erdiğini de daha iyi bilendir.
- 8 . Şu halde yalanlayanlara itaat etme.
- 9 . Onlar, senin kendilerine yaranmanı (uzlaşmanı) arzu ettiler; o zaman onlar da sana yaranıp-uzlaşacaklardı.
- 10 . Şunların hiçbirine itaat etme: Yemin edip duran, aşâğılık,
- 11 . Alabildiğine ayıplayıp kötüleyen, söz getirip götüreren (gizlilik içinde söz ve haber taşıyan),
- 12 . Hayrı engelleyip sürdüren, saldırgan, olabildiğince günahkar,
- 13 . Zorba-saygısız, sonra da kulağı kesik;
- 14 . Mal (servet) ve çocuklar sahibi oldu diye,
- 15 . Kendisine ayetlerimiz okunduğu zaman: "(Bunlar) Eskilerin uydurma masallarındır" diyen.
- 16 . Yakında Biz onun hortumu (burnu) üzerine damga vuracağız.
- 17 . Gerçek şu ki, Biz o bahçe sahiplerine bela verdiğimiz gibi, bunlara da bela verdik. Hani onlar, sabah vakti (erkenden ve kimseye haber vermeden) onu (bahçeyi) mutlaka devşireceklerine dair and içmişlerdi.

- 18 . (Bu konuda) Hiçbir istisna yapmıyorlardı.
- 19 . Fakat onlar, uyuyorlarken, Rabbin tarafından dolaşp-gelen bir bela' onun üstünü sarıp-kuşatıverdi.
- 20 . Sonunda (bahçe) kökünden kuruyup-kapkara kesildi.
- 21 . Nihayet sabah vakti birbirlerine seslendiler.
- 22 . "Eğer ürününüzü devşirecekseniz erkence kalkıp-çıkın."
- 23 . Derken, aralarında fısıldaşarak çıkıp-gittiler:
- 24 . "Bugün sakın oraya hiçbir yoksul girip de karşınıza çıkmasın."
- 25 . (Yoksulları) Engellemeye güçleri yetebilirmiş gibi erkenden gittiler.
- 26 . Ama onu görünce: "Muhakkak biz (gideceğimiz yeri) şaşırılmışız" dediler.
- 27 . "Hayır, biz (herşeyden ve bütün servetimizden) yoksun bırakıldık."
- 28 . (İçlerinde) Mutedil olan biri dedi ki: "Ben size dememiş miydim? (Allah'ı) Tesbih edip yüceltmeniz gerekmez miydi?"
- 29 . Dediler ki: "Rabbimiz Seni tesbih eder, yüceltiriz; gerçekten bizler zalim imişiz."
- 30 . Şimdi birbirlerine karşı kendilerini kınamaya başladılar.
- 31 . "Yazıklar bize, gerçekten bizler azgınlmışız" dediler.
- 32 . "Belki Rabbimiz, onun yerine daha hayırlısını verir; şüphesiz biz, yalnızca Rabbimiz'e rağbet eden kimseleriz."
- 33 . İşte azap böyledir. Ahiret azabı ise, muhakkak çok daha büyüktür; bir bilseler.
- 34 . Doğrusu, muttaki olanlar için Rableri Katında nimetlerle donatılmış cennetler vardır.
- 35 . Öyleyse, Müslümanları suçlu-günahkar olanlar gibi (eşit) kılar mıyız?
- 36 . Size ne oluyor? Nasıl hüküm veriyorsunuz?
- 37 . Yoksa (elinizde) ders okumakta olduğunuz bir kitap mı var?

38 . İçinde, neyi seçip-beğenirseniz, mutlaka sizin olacak diye.

39 . Yoksa sizin için üzerimizde kıyamete kadar sürüp gidecek bir yemin mi var ki siz ne hüküm verirsiniz o, mutlaka sizin kalacak, diye.

40 . Onlara sor: "Hangisi bunun savunuculuğunu yapacak?"

41 . Yoksa onların ortakları mı var? Şu halde eğer doğru sözlü kimselerse, ortaklarını getirsinler.

42 . Ayağın üstünden (örtünün) açılacağı ve onların secdeye çağrılacakları gün, artık güç yetiremezler.

43 . Gözleri 'korkudan ve dehşetten düşük', kendilerini de zillet sarıp-kuşatmış. Oysa onlar, (daha önce) sapasağlam iken secdeye davet edilirdilerdi.

44 . Artık bu sözü yalan sayanı sen Bana bırak. Biz onları, bilmeyecekleri bir yönden derece derece (azaba) yaklaştıracacağız.

45 . Ben, onlara süre tanıyorum. Elbette Benim düzenim (cezalandırmam) sapasağlamdır.

46 . Sen, onlardan bir ücret mi istiyorsun ki, onlar, haksız bir borçtan dolayı ağır bir yük altında kalmışlar?

47 . Yoksa gayb (görünmeyenin bilgisi) onların yanında mıdır ki, kendileri yazıp duruyorlar?

48 . Şimdi sen, Rabbinin hükmüne sabret ve balık sahibi (Yunus) gibi olma; hani o, içi kahır dolu olarak (Rabbine) çağrıda bulunmuştu.

49 . Eğer Rabbinden bir nimet ona ulaşmasaydı, mutlaka yerilmiş ve çıplak bir durumda (karaya) atılmış olacaktı.

50 . Fakat Rabbi onu seçti ve onu salih olanlardan kıldı.

51 . O inkar edenler, zikri (Kur'an'ı) işittikleri zaman, seni neredeyse gözleriyle devireceklerdi. "O, gerçekten bir delidir" diyorlar.

52 . Oysa o (Kur'an), alemlere bir zikir (öğüt, hatırlatma, hüküm ve üstün bir şeref)den başka bir şey değildir.